

NOAH - FOR DYRS RETTIGHETER
Dronningens gate 13
0152 OSLO

Trondheim, 02.01.2024

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2018/5472

Saksbehandler:
Nils Kristian Grønvik

Vedtak i klagesak om skadefelling av kongeørn ved Hjerttind reinbeitedistrikt

Vi viser til klagen fra NOAH 19. juni 2023 på Statsforvalteren i Troms og Finnmark sitt vedtak 31. mai 2023, og statsforvalterens vedtak 8. juni om å forlenge fellingsperioden til 10. juni 2023. Klagesaken ble oversendt til oss 5. juli 2023.

Vedtak

Miljødirektoratet opprettholder Statsforvalterens vedtak.

Vedtaket er fattet etter rovviltforskriften § 12 og forvaltningsloven § 34 fjerde ledd.

Dere kan ikke klage på vedtaket.

Bakgrunn for saken

Den 29. mai 2023 søkte Per Mathis Oskal om tillatelse til å skadefelle 2 kongeørner som tok reinkalv i området Grønnlifjellet-Orrrefjell-Leirvassfjell-Sniptind-Steinvatn. Det siste døgnet før søknaden ble sendt var det dokumentert 14 reinkalv tapt til kongeørn i området

Statsforvalteren ga den 31. mai 2023 tillatelse til felling av én ung kongeørn på nærmere vilkår. Fellingstillatelsen gjaldt fram til 6. juni, og ble i vedtak 8. juni forlenget til 10. juni 2023.

Klagen

I klagen anfører NOAH at vilkåret om at fellingen skal rettes mot bestemte individer som gjør vesentlig skade ikke er oppfylt. NOAH hevder videre at vilkåret om at andre tilfredsstillende løsninger ikke finnes, ikke er oppfylt. I tillegg skriver NOAH i klagen at det er sannsynlig at en ikke ubetydelig del av tapet av reinkalv til kongeørn er kompensatorisk, fordi kongeørna velger de svakeste individene. NOAH mener på bakgrunn av disse anførselene at Statsforvalterens vedtak er ugyldig.

Statsforvalterens behandling av klagen

Statsforvalteren skriver ved oversendelse av klagen at det ikke er grunnlag for å endre vedtaket. Klagen sendes derfor videre til Miljødirektoratet for avgjørelse.

Vi viser til Statsforvalterens oversendelsesbrev, hvor de kommenterer klagers anførsler.

Miljødirektoratets vurderinger

Vi er klageinstans i saken, og kan derfor prøve alle sider av den. Vi kan også ta hensyn til nye omstendigheter og forhold som ikke er tatt opp i klagen.

Kongeørn er fredet. I visse tilfeller kan det likevel gis tillatelse til å felle kongeørn, blant annet for å hindre skade på tamrein. To grunnvilkår for å gi fellingstillatelse er at fellingen ikke er til skade for bestandens overlevelse, og at formålet ikke kan bli oppnådd på annen tilfredsstillende måte.

NOAH hevder det ikke er identifisert et eller flere bestemte individ som gjør vesentlig skade. Bakgrunnen for dette er at tapsmønsteret, ifølge klagen, tilsier at kongeørn ikke er viktigste tapsårsak i dette tilfellet, særlig fordi det er funnet mer enn 20 kadaver på én uke. Miljødirektoratet viser til, og legger avgjørende vekt på, at Statens naturoppsyn ved vurdering av kadaver har konstatert at hovedårsaken til de store tapene er kongeørn. Bare det siste døgnet før søknaden var 14 reinkalv dokumentert tapt til kongeørn.

Videre hevder NOAH at det vil være stor risiko for at feil individ tas ut, fordi det befinner seg flere kongeørner i området. Dette kan stride mot ynglefredningsprinsippet. Til dette kommenterer Statsforvalteren at voksne kongeørn er unntatt fra fellingstillatelsen, og det er stilt krav til kompetanse hos de som skal delta i fellingsforsøkene.

Miljødirektoratet registrerer at det er identifisert to unge individ av kongeørn som utgjør de største skadene, og at det er en av disse som tillates felt. Vi slutter oss til Statsforvalterens vurdering av at risikoen for feilskyting er lav, siden det kun er unge individ som tillates felt, og fellingen skal utføres av kompetent personell. Kompetent personell kan skille mellom unge og eldre kongeørn ut fra draktmønster.

I tillegg anfører NOAH at tapet ikke kan anses som betydelig. Etter vår vurdering er tapene vesentlige. Vi viser til at det på tidspunktet tillatelsen ble gitt var dokumentert mer enn 25 reinkalv tapt til kongeørn i dette området.

NOAH anfører at felling ikke kan tillates fordi andre tilfredsstillende løsninger er ikke oppfylt. Miljødirektoratet viser i denne sammenheng til Statsforvalteren sin kommentar om at det kan være vanskelig å forebygge skader på reinkalv i kalvingstiden. Statsforvalteren ser ikke at det finnes forebyggende tiltak som er egnet til å avverge skadesituasjonen. Det er gitt midler til ekstraordinært tilsyn uten at det synes å ha hatt effekt.

Miljødirektoratet vurderer at det ikke er forhold ved Statsforvalterens vedtak som medfører ugyldighet. Klagen tas ikke til følge.

Uten at det har betydning for sakens vurderinger konstaterer vi at Statsforvalteren nevner viltforskriften § 3-3 i vedtaket. Viltforskriftens bestemmelser om skadefelling gjelder ikke ved skadefelling av rowilt, jf. viltforskriften § 3-2 bokstav c).

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Knut Morten Vangen
seksjonsleder

Nils Kristian Grønvik
seniorrådgiver

Kopi til:

STATSFORVALTEREN I TROMS OG FINNMARK

Postboks 700

9815

VADSØ